

[Bolvig]

verede landes egne flåder, de mange administrative og konkurrenceforvridende indgreb eller den helt specielle konkurrence, dansk og vestlig skibsfart bydes fra statshandelslandenes side.

Dansk skibsfarts eksistensmuligheder hænger jo helt nøje sammen med vor frie adgang til det internationale fragtmarked. Derfor er det en dansk opgave at kæmpe herfor, og det gøres bedst på internationalt plan, og man kan både håbe og tro, at gennemførelsen af det foreliggende lovforslag giver os en mulighed herfor. At man samtidig kan håbe, det ikke bliver nødvendigt at bruge lovforslagets bemyndigelser, er en anden sag.

Som sagt er vi positivt stemt og vil gerne sikre ministeren positiv udvalgsbehandling. Vi kan helt tilslutte os de bemærkninger, der kom fra den socialdemokratiske ordfører om vores forpligtelser over for udviklingslandene. Jeg tager disse betragtninger som et løfte om, at regeringen er villig til og agter at gøre en indsats netop på dette område.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg lyttede først med megen forundring til den kommunistiske ordførers indlæg, idet han her gav udtryk for den største respekt for den frie handel og sådan set nærmede sig liberalismens grundtese. Jeg ville ønske, at jeg kunne have gjort det samme som kommunisterne vedrørende dette lovforslag.

Men fra vores side erkender vi tingenes udvikling og beklager, at sligt lovforslag er nødvendiggjort af visse landes love, subsidier ud fra strategiske, økonomiske og politisk-økonomiske interesser for disse landes vedkommende. Flere og flere lande, må vi erkende, vedtager forholdsregler, der ligner dem, der er foreslået i dette lovforslag, bemyndigelsesforslag, eller hvad man vil kalde det, simpelt hen for at imødegå de interesser, som jeg først omtalte.

Jeg erkender, at disse forhold, at sligt lovforslag er nødvendiggjort, tegner mørke skygger på den internationale himmel, tegner mørke skygger for international samhandel og tegner mørke skygger for international skibsfart. Når man tænker tilbage på historien, må man nok erkende, at vi har set lignende for årtier tilbage, som førte til forhold, som i alt fald var særdeles uønskede for samfundene, specielt i den del, vi lever i.

Vi må erkende, at forslag af denne art vil skabe konflikter i forskellige lande, vil skabe uheldige sanktioner og dermed være med til at skabe skarpe skel nationer imellem og grupper af nationer imellem, hvilket altid vil være uheldigt for den fremtid, som vi i alt fald havde ønsket skulle være lidt bedre end den fortid, vi kender alt for godt.

Men vi er nødt til at sige til os selv, at vi ikke kan lade os tromle ned, som f. eks. kommunisterne mener, netop af de lande, som bl. a. det parti har hentet sine ideer fra. Hvis vi gør det, har vi i alt fald, jeg havde nær sagt opgivet håbet om at skabe muligheder for fremtidens generationer på dette område i vort eget land. Vi kan ikke lade os byde unfair konkurrence fra visse lande.

Derfor, må jeg gentage, er vi nødt til at vedtage bemyndigelseslove af denne art på dette område, selv om det gør os aldrig så meget ondt.

Men når man endelig skal det, må jeg spørge ministeren: når vi nu endelig efter 10 år igen skal lave det, har vi så taget højde for fremtiden? Er det tilstrækkeligt, eller er det kun en del af den nødvendighed, som fremtiden byder os på dette område? Her må ministeren godt have lov til at skue lidt ud i fremtiden: hvad vil ske? Man kan altid lære noget af at kigge tilbage: hvad er sket i de sidste 10 år? Så tegner det i alt fald ikke så lyst. Er dette her så, spørger jeg ministeren, tilstrækkeligt til at imødegå den fremtidige udvikling på dette område?

Vi er ikke meget for at give ministeren bemyndigelsen. Det er ikke, fordi vi har den store mistillid, men det er altid uheldigt at give for stor myndighed til ministre. Men på dette område, som vi mener berører vitale interesser for visse dele af dansk erhvervsliv, vil vi være med til at give ministeren den bemyndigelse, og vi vil arbejde positivt på det i udvalget.

Mølgaard (DR):

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger om dette forslag, hvis sigte jo er at udstyre den danske regering med et kraftigere våben til at gå ind i den omsiggribende handelskrig på søfragtområdet. Det er noget, vi i retsforbundets gruppe ikke kan støtte, og det gør aldeles ikke sagen bedre, at man drømmer om, at disse våben skal indgå i et fælles EF-